

водачитъ въ общата каса, но когато главниятъ учителъ ги преброи, каза:

— Паритъ стигатъ. Благодаря ви, деца! Вие се потрусихте и скоро ще получите награда. На Богоявление, точно въ петъ и половина часа, подиръ пладне, всички да дойдете въ училищния салонъ!

Съ голѣмо нетърпение ние дочакахме Богоявление. На уречения часъ голѣмиятъ училищенъ салонъ гъмжеше отъ деца. Въ дъното на салона, върху масата имаше нѣщо покрито съ бѣло платно. Ние не знаехме какво е то, и сърдцата ни тупкаха. Точно въ шесть часа, главниятъ учителъ дигна платното. Ние всички ахнахме. Предъ насъ стоеше единъ новъ радиоапаратъ.

— Ученици, този радиоапаратъ е вашъ! — провикна се главниятъ учителъ. — Купихме го съ паритъ, които вие спечелихте на Коледа и Василевъденъ. Всѣка недѣля ще идвате да слушате часа за децата, който урежда държавниятъ преподавателъ въ София.

И главниятъ учителъ за-

въртѣ едно копче. Радиото свѣтна. Тогава заговори ясенъ мъжки гласъ. Той разказа три чудесни приказки отъ български писатели. Подиръ приказките чухме детски хоръ и една пиеска.

Нашето учудване нѣмаше

край. Ние слушахме захласнати. Когато часътъ за децата свърши, всички се разотидохме и разказахме какво сме чули отъ нашия новъ радиоапаратъ.

А. Каралийчевъ